

Predmet veci

Článok 259 ZFEÚ — Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 18 ods. 1 ES a článku 3 ods. 2 Zmluvy o EÚ, ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46) — Neoprávnené uplatnenie práva Únie — Odopretie vstupu prezidentovi Maďarska, ktorý prijal pozvanie na spoločenské podujatie, na územie Slovenskej republiky — Odopretie vstupu založené okrem iného aj na smernici 2004/38/ES — Uplatnenie predpisov práva Únie týkajúcich sa voľného pohybu osôb na hlavy štátov, ako aj iné osobnosti reprezentujúce členské štáty

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Maďarsko je povinné nahradiť trovy konania.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 6.11.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. októbra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Elenca Srl/Ministero dell'Interno

(Vec C-385/10) (¹)

(Voľný pohyb tovaru — Množstevné obmedzenia a opatrenia s rovnakým účinkom — Vložky komínov a vzostupné trubice — Chýbajúce označenie zhody ES — Vylúčenie uvádzania na trh)

(2012/C 379/04)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Elenca Srl

Žalovaný: Ministero dell'Interno

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Consiglio di Stato — Výklad článku 2, článku 4 ods. 2 a článkov 5 a 6 smernice Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii záko-

nov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky (Ú. v. ES L 40, s.12; Mim. vyd. 13/009, s. 296) — Výrobky, na ktoré sa nevzťahujú harmonizované normy upravené smernicou — Vnútroštátna právna úprava vylučujúca uvádzanie na trh komínových stúpacích rúr z plastu, ktoré nemajú označenie C

Výrok rozsudku

1. Smernica Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky, zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 z 29. septembra 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.
2. Články 34 ZFEÚ až 37 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z úradnej moci podmieňuje uvádzanie stavebných výrobkov, ako sú tie vo veci samej, pochádzajúcich z iného členského štátu na trh získaním označenia ES.

(¹) Ú. v. EÚ C 274, 9.10.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. októbra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — X NV/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-498/10) (¹)

(Slobodné poskytovanie služieb — Obmedzenia — Daňová právna úprava — Zrážková daň z odmiem, ktorú musí uplatniť príjemca služby usadený na vnútroštátnom území, pri odmene, ktorá má byť vyplatená poskytovateľovi služby usadenému v inom členskom štáte — Neexistencia takej povinnosti u poskytovateľa služieb, ktorý je usadený v tom istom členskom štáte)

(2012/C 379/05)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X NV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 56 ZFEÚ — Obmedzenia slobodného poskytovania služieb — Zrážková daň z odmien, ktorú musí uplatniť príjemca služby usadený na vnútroštátnom území, u odmeny, ktorá má byť vyplatená poskytovateľovi služby usadenému v inom členskom štáte — Neexistencia takejto povinnosti u poskytovateľa služby, ktorý je usadený v tom istom členskom štáte

Výrok rozsudku

1. Článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť príjemcu služieb, ktorá vyplýva z právnej úpravy členského štátu, vykonať zrážku dane z odmien vyplatených poskytovateľom služieb usadeným v inom členskom štáte, hoci sa uvedená povinnosť nevzťahuje na odmeny vyplatené poskytovateľom služieb, ktorí majú sídlo v predmetnom členskom štáte, predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb v zmysle tohto ustanovenia, keďže je spojené s dodatočným administratívnym zaťažením, ako aj s ním súvisiacim rizikom zodpovednosti.
2. Za predpokladu, že obmedzenie slobodného poskytovania služieb vyplývajúce z vnútroštátnej právnej úpravy, o akú ide v predmetnom konaní, vyplýva z povinnosti vykonať zrážku z dane, keďže je spojené s dodatočným administratívnym zaťažením, ako aj s ním súvisiacim rizikom zodpovednosti, toto obmedzenie môže byť odôvodnené potrebou zabezpečiť účinné vymáhanie dane a neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa, ani vzhľadom na možnosti vzájomnej pomoci pri vymáhaní daní, ktoré ponúka smernica Rady 76/308/EHS z 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení, zmenená a doplnená smernicou Rady 2001/44/ES z 15. júna 2001. Neskoršie upustenie od zrážkovej dane, o akú ide v predmetnom konaní, nemá vplyv na jej vhodnosť na dosiahnutie sledovaného cieľa a ani na jej primeranosť, ktoré majú byť posúdené jedine vzhľadom na sledovaný cieľ.
3. Pre posúdenie, či povinnosť príjemcu služieb vykonať zrážku dane, keďže je spojená s dodatočným administratívnym zaťažením, ako aj s ním súvisiacim rizikom zodpovednosti, predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb zakázané článkom 56 ZFEÚ, nie je relevantné, či poskytovateľ služieb nerezident môže započítať daň zrazenú v Holandsku na daň, ktorú je povinný zaplatiť v členskom štáte, v ktorom je usadený.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. októbra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State — Holandsko) — Staatssecretaris van Justitie/Mangat Singh

(Vec C-502/10) ⁽¹⁾

(Smernica 2003/109/ES — Postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom — Pôsobnosť — Článok 3 ods. 2 písm. e) — Pobyt založený na formálne obmedzenom povolení)

(2012/C 379/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Staatssecretaris van Justitie

Žalovaný: Mangat Singh

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Raad van State — Výklad článku 3 ods. 2 písm. e) smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, s. 44; Mim. vyd. 19/006, s. 272) — Pojem „formálne obmedzené povolenie na pobyt“ — Povolenie na pobyt, ktoré síce neumožňuje získať povolenie na dlhodobý pobyt, ale ktoré môže byť obnovované bez obmedzenia

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 2 písm. e) smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „formálne obmedzené povolenie na pobyt“ nezahŕňa povolenie na pobyt na určitú dobu, udelené osobitnej skupine osôb, ktorého platnosť sa síce môže neobmedzene predĺžiť, ale bez toho, aby poskytovalo akúkoľvek perspektívu pre získanie povolenia na pobyt na neurčitý čas, za predpokladu, že takéto formálne obmedzenie nebráni dlhodobému pobytu štátneho príslušníka tretích krajín v dotknutom členskom štáte, čo prináleží preskúmať vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 13, 15.1.2011.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 346, 18.12.2010.